

DUCH SVATÝ

Když Pán Ježíš vstoupil do nebe, apoštolové se cítili sami, a proto se báli. Ježíš už nebyl mezi nimi. Jednoho dne však, jak slíbil, poslal Ducha svatého. Od té chvíle apoštolové zase měli odvahu. Kázali, odvážně odpovídali soudcům, dělali zázraky a křtili ty, kdo uvěřili. Neměli strach ani ze smrti. Nejen apoštolové, ale i mnozí jiní křesťané za všech dob byli velmi stateční. Bránili svou víru a nebáli se za ni umřít. Duch svatý je naše síla.

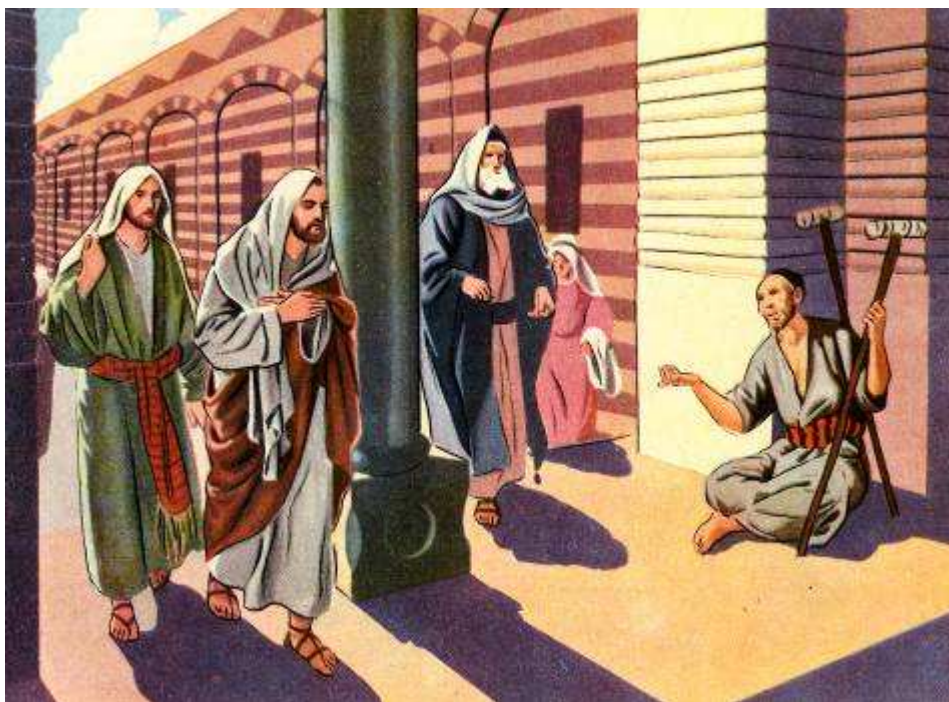
Když Pán Ježíš od nich odešel do nebe, zůstali apoštolové pohromadě ve večeradle v Jeruzalémě. Měli velký strach ze židů, a proto zamkli dveře a zabednili okna. Byla tam s nimi také Panna Maria, která jim dodávala odvahy. Oni se však dívali z oken, nepřichází-li někdo, aby je odvedl do vězení.

Deset dní potom, co Ježíš odešel do nebe, apoštolové uslyšeli silné hřmění a prudkou vichřici. Bylo devět hodin dopoledne. Tu se nad hlavou každého z nich ukázal ohnivý plamen. V té chvíli začali všichni mluvit různými jazyky, jak kdo chtěl. Byl to zázrak Ducha svatého, aby tak mohli kázat i cizincům, kterých bylo v Jeruzalémě mnoho.

I lidé ve městě slyšeli hřmění a vichřici. A hned všichni běželi tím směrem. Mnoho lidí se shromáždilo kolem domu, odkud bylo slyšet vítr. Apoštolové, kterým Duch svatý vrátil odvahu, vyšli ven a začali kázat. První mluvil svatý Petr. Mluvil tak krásně, že nakonec uvěřilo na tři tisíce lidí.

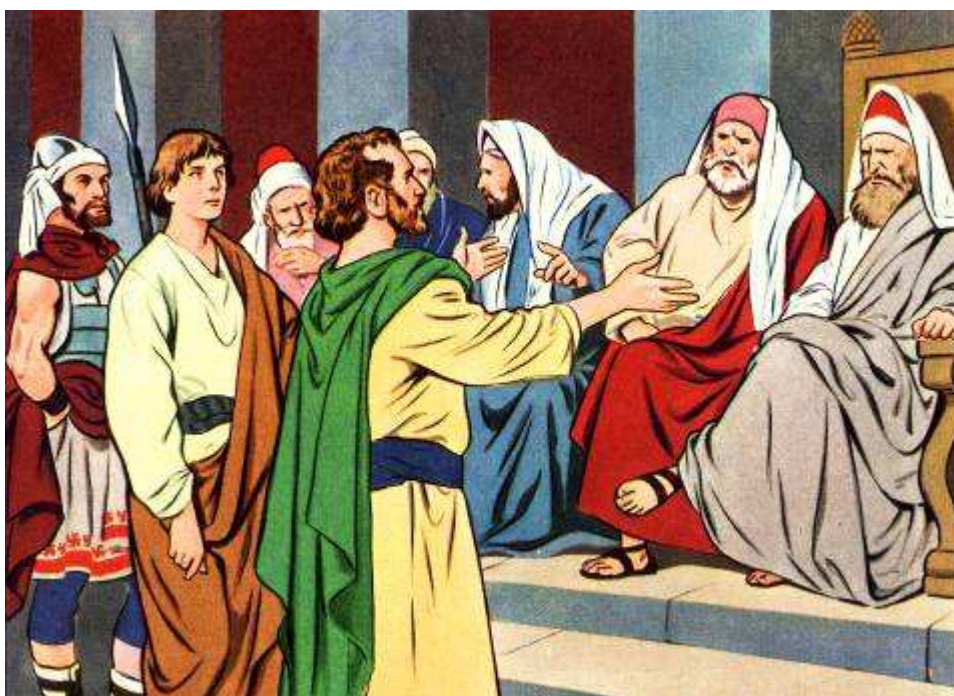

Potom se stalo toto: Jednoho dne svatý Petr a svatý Jan se šli modlit do chrámu. Před bránou seděl žebřák, který měl ochrnuté nohy. Tak se už narodil a dlouhá léta žebřal.

Když uviděl apoštolů, prosil je o almužnu. Svatý Petr mu řekl: „Peníze nemám, ale dám ti to, co mám. Ve jménu Ježíše Krista vstaň a chod!“ A ten člověk vyskočil na obě nohy a byl zdrav. Hned se kolem shluklo mnoho lidí a Petr jim kázal o Ježíšovi. Tentokrát však přiběhla stráž a oba apoštolů zatkla.

Stráž odvedla Petra a Jana před soud. Byli to titíž soudcové, kteří před dvěma měsíci odsoudili Ježíše. Oba apoštolové se jich však přesto nebáli. Svatý Petr dokonce měl před nimi řeč a dokazoval jim, že Ježíš je Bůh. Mluvil tak dobře, že soudcové museli apoštoly zase pustit na svobodu, ale zakázali jim kázat.

Když se apoštolové vrátili do města, kázali a křtili ještě víc než předtím. Židé však byli odhodláni ke všemu. Dali je zase zatknout a přivést před soud. Tam řekli Petrovi: „Jsi neposlušný paličák! Zakázali jsme ti kázat, a ty klidně kážeš dál.“ Svatý Petr odpověděl: „Musíme poslouchat víc Boha než lidi. Bůh chce, abych všude kázal, že nás Ježíš osvobodil od hříchů, protože je Boží Syn.“

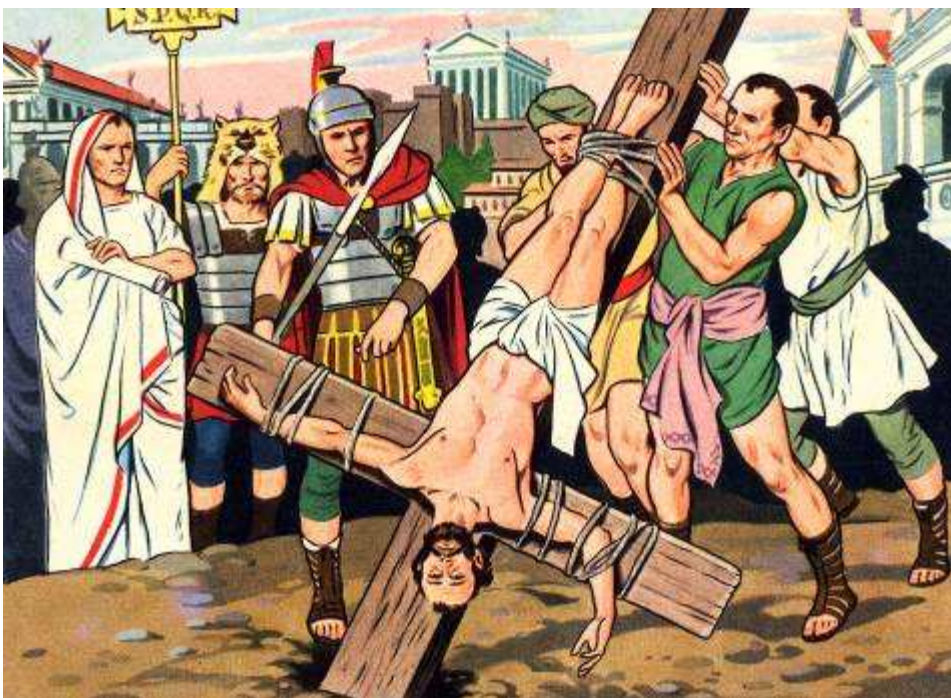

Bůh činil na modlitby apoštolů mnoho zázraků. Ze všech stran přinášeli lidé své nemocné k apoštolům. Stačilo, aby na některého nemocného padl stín svatého Petra a ihned byl zdrav. Židovský král věděl, že židé nemají apoštoly rádi, a proto dal Petra zavřít do vězení.

Zatímco byl svatý Petr ve vězení, všichni křesťané se za něj modlili. Proto poslal Pán Bůh svého anděla, aby ho osvobodil. Řetězy spadly s jeho rukou a nohou a on šel za andělem, který ho vyvedl mezi strážemi ven na svobodu.

Svatý Petr kázal ještě po dlouhá léta. Přišel až do Říma, který tenkrát byl hlavním městem světa. Tam obrátil na víru mnoho pohanů. Zato byl znovu uvězněn a odsouzen k smrti na kříži. Necítil se však hoden, aby umřel stejně jako Ježíš, proto poprosil, aby ho ukřižovali hlavou dolů. Takového hrdinu udělal Duch svatý z chudého rybáře!

Římští císařové nenáviděli křesťany a pronásledovali je. Pohaní se velmi rádi dívali, když byli křesťané v cirku zabíjeni. Dávali je roztrhat lvům nebo je živé pálili jako pochodně. Křesťané však tak hroznou smrt statečně snášeli. Často se ještě v plamenech modlili nebo zpívali nábožné písně. Věděli, že je stokrát lépe umřít, než zradit Ježíše.

Duch svatý působí v Církvi: Osvěcuje svatého Otce, aby nás neomylně vedl do nebe. Osvěcuje i věřící, aby se nebáli nepřátel víry. Duch svatý bydlí už od svatého křtu v našem srdci. Ve svatém biřmování nám dává novou sílu. Zůstane u nás vždycky, dokud jsme v Boží milosti. Mějme Ducha svatého rádi a modleme se k němu: „Duchu svatý, zůstávej v mém srdci a dej, abych byl vždycky věrný Pánu Ježíši.“

Jako svatý Petr v Římě, tak zase u nás před tisíci lety kázali svatý Cyril a Metoděj. Učili naše předky znát a milovat Pána Boha, křtili, sloužili mši svatou a psali svaté knihy. Víru, kterou hlásali, nám zanechali jako otec zanechává dětem své dědictví. Proto se modlíme: „Dědictví otců zachovej nám, Pane!“